

98 Kustub päike, õhturahu hõljub üle Pühamaa 98

Kus - tub päi - ke, õh - tu - ra - hu hõl - jub ü - le Pü - ha - maa...

Vaik - se kal - ju hau - a vi - lus puh - kab Õn - nis - te - gi - ja.

2. Inimhinge ülim vara
kas nüüd kustub surmasuus?
Maarjal mure, jüngeril kurbus
- millal lõpeb ahastus?
3. Läbi leina, surmahaua
kõlab siiski elulaul.
Varsti päike jälle koidab,
surmavõitja tõuseb aul.
4. Jeesus, minu hinge kalju,
Sinust kinni hakkann ma!
Ei siis surmaõõgi mata,
Sinus hea on uinuda!

*Viis: "Võitle hästi, kui sind armsast"
(Ringe recht, wenn Gottes Gnade)
Böömimaa vennad, Herrnhut, 1737.
Sõnad: Valdeko Saksen, 1902-1967.*